Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Galușceac Eduard
Dosarul nr. 2rc-67/25 (2-25022588-02-2rc-04042025)

D E C I Z I E

10 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența sa:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Nicolae Ghedrovici și Diana Corlăteanu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de SRL „Granit Imobil”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, prin care s-a admis cererea cu privire la asigurarea acțiunii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Consvitraliu” împotriva SRL „Granit Imobil” cu privire la constatarea valabilității actului juridic, încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 18 februarie 2025, SRL „Consvitraliu” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Granit Imobil” cu privire la constatarea valabilității actului juridic, încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent, reclamanta a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile, mijloacele financiare ce aparțin pârâtei SRL „Granit Imobil” în limita valorii acțiunii de 827 489,18 de lei.

În motivarea cererii de asigurare a acțiunii, SRL „Consvitraliu” a subliniat că, lipsa măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, deoarece pârâtul evită în mod intenționat să achite obligația de plată a datoriei existente, fără a avea vreun temei legal în acest sens, iar având în vedere eschivarea intenționată a pârâtei SRL „Granit Imobil” de la onorarea obligațiilor de plată, este imperativă aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, precum sechestrul

asupra bunurilor mobile, imobile și asupra fondurilor aflate pe conturile bancare ale acestei societăți.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, s-a admis cererea de asigurare a acțiunii depusă de SRL „Consvitraliu”. S-a aplicat sechestru pe mijloacele financiare, bunurile mobile și imobile, ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Granit Imobil”, în limita sumei de 827 489,18 de lei. (f.d. 46-48)

Solicitarea recurentului:

Invocând dezacordul cu încheierea primei instanțe, la 20 martie 2025, SRL „Granit Imobil” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025. (f.d. 50-52)

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, SRL „Granit Imobil” a invocat că, încheierea instanței de fond, este neîntemeiată.

A menționat că, la 16 martie 2023, reclamantul SRL „Consvitraliu” a depus la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, o acțiune împotriva SRL „Granit Imobil” pentru recuperarea unei datorii în valoare de 827 489,18 lei și a penalităților în sumă de 607 907,47 lei, rezultate din neexecutarea contractului de antrepriză nr. 30/05/18-1, încheiat la 30 mai 2018. În acțiunea din 16 martie 2023 au fost anexate aceleași documente ca și în cea depusă la 18 februarie 2025. În special, reclamantul s-a bazat pe Actul de verificare pentru perioada 1 ianuarie 2020 - 19 decembrie 2022, încheiat între SRL „Consvitraliu” și SRL „Granit Imobil”, același act care a stat la baza și a prezentei acțiuni din 18 februarie 2025.

Prin hotărârea din 4 iulie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a admis parțial cererea reclamantului, stabilind că SRL „Granit Imobil” este dator cu suma de 827 489,18 lei și cu taxa de stat de 24 824,67 de lei.

De asemenea, a respins excepția tardivității formulată de SRL „Granit Imobil”, considerând că termenul de prescripție începe să curgă de la 19 decembrie 2022, când s-a semnat Actul de verificare pentru perioada 2020-2022, acesta fiind temeiul principal pentru respingerea excepției.

Ulterior, la 4 februarie 2025, Curtea de Apel Centru a respins apelul declarat de SRL „Consvitraliu”, a admis apelul declarat de SRL „Granit Imobil”, a casat integral hotărârea judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2023, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Consvitraliu” împotriva SRL „Granit Imobil” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată și adoptată o hotărâre nouă, prin care, a fost

admisă excepția de tardivitate înaintată de SRL „„Granit Imobil” şi respinsă acțiunea înaintată de SRL „Consvitraliu” împotriva SRL „„Granit Imobil” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată ca tardivă, precum și anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 martie 2023.

Deși, decizia integrală a Curții de Apel Centru din 4 februarie 2025, încă nu este motivată, este cert că această decizie a fost adoptată urmare a excepției de ineficiență a Actului de verificare pentru perioada 1 ianuarie 2020 - 19 decembrie 2022, care a fost înaintată de către reprezentantul SRL „Granit Imobil”, ineficiență care, lipsește acest act juridic de efecte juridice.

Având în vedere această hotărâre definitivă, aplicarea măsurilor de asigurare asupra sumei de 827 489,18 de lei, în limita valorii acțiunii, este ilegală, deoarece deja există o decizie judecătorească definitivă și obligatorie pe același subiect, pentru aceleași părți și aceleași motive, caz în care instanța era obligată să respingă cererea de aplicare a măsurilor de asigurare, conform art. 170 alin. (1) lit. g) din Codul de procedură civilă.

În plus, scopul acțiunii formulate de SRL „Consvitraliu” la 18 februarie 2025, și anume, obținerea unor măsuri de asigurare, nu este de a apăra un drept subiectiv legitim și de a obstrucționa executarea deciziei Curții de Apel Centru din 4 februarie 2025, în partea referitoare la anularea măsurilor de asigurare dispuse anterior. Această acțiune a fost considerată un abuz de drept, iar hotărârea din 26 februarie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost adoptată ca urmare a acestui comportament, fiind arbitrară și având ca scop obstrucția executării unei hotărâri executorii definitive.

Astfel, instanța de judecată a reținut în mod eronat necesitatea asigurării acțiunii, întrucât aceasta nu va contribui efectiv la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești și nici nu va garanta realizarea dreptului subiectiv al reclamantului din simplu motiv că deja există o decizie judecătorească definitivă și obligatorie pe același subiect.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea contestată a fost emisă la 26 februarie 2025, însă la actele cauzei lipsesc date privind comunicarea și recepționarea încheierii, caz în care cererea de recurs depusă la 20 martie 2025 se consideră înaintată în interiorul termenului legal de 15 zile. (f.d. 50)

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar,

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că, recursul este întemeiat și pasibil de a fi admis din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art.427 lit. c) Cod de procedură civilă instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Norma cuprinsă la art. 174 Cod de procedură civilă stabilește că, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În condițiile art. 175 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

În acest context Colegiul civil notează că, asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Indiferent de forma aplicabilă, **măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii**, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina

probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

Astfel, Colegiul judiciar subliniază că, pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În această ordine de idei, Colegiul civil reține că, stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite **doar în cazuri excepționale**, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.

Instanța de recurs relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalătatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul in mora (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul judiciar constată că, instanța de fond eronat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.

Colegiul judiciar învederează că, *obiectul litigiului dedus judecății îl constituie constatarea valabilității actului de verificare a decontărilor reciproce, semnat de ambele părți, pentru perioada 1 ianuarie 2020-19 decembrie 2022, respectiv întreruperii termenului de prescripție urmare a semnării actului de verificare al decontărilor reciproce la situația din 19 decembrie 2022, încasarea datoriei în mărime de 827 489,18 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.*

Prin cererea de asigurare, reclamanta SRL „Consvitraliu” a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra

bunurilor mobile, imobile, mijloacele financiare ce aparțin SRL „Granit Imobil” în limita valorii acțiunii de 827 489,18 de lei.

În acest context, instanța de recurs reține că, asigurarea acțiuni civile constă dintr-o **totalitate de măsuri silite temporare**, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente, au un caracter temporar, au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului și urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.

Colegiul relevă că, indiferent de forma aplicabilă, **măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare**, sarcina probațiunii întru aplicarea asigurării este pusă pe seama solicitantului, la caz, SRL „Consvitraliu” care urma să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului în legătură cu obiectul acțiunii fiind la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Totodată, Colegiul reține că, la stabilirea necesității aplicării măsurilor de asigurare instanța urmează să verifice raționalitatea şi temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii, dacă există *periculum in mora*, asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate, preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare, în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În constelația art. 174 Cod de procedură civilă, scopul aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii rezidă din imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești.

Prin urmare, necesitatea și scopul primordial al aplicării măsurilor de asigurare este dictată de *imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri*.

Astfel, în sensul normei legale sus enunțate coroborate celei expuse la art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, Colegiul judiciar conchide că, partea care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, în speță, reclamanta/intimată, are obligația pozitivă de a proba că neaplicarea măsurilor de asigurare va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, sarcină nerealizată pe deplin de aceasta, or, contrar obligației indicate, SRL „Consvitraliu” nu a probat într-un anumit mod că, există riscul eschivării de la executarea hotărârii judecătorești, **nu a invocat niciun temei legal incontestabil de asigurare a acțiunii**, nu a prezentat argumente

verosimile în sensul imposibilității executării unei eventuale hotărâri de admitere a acțiunii.

În dovedire, instanța de recurs remarcă că, **prin decizia definitivă și executorie a Curții de Apel Centru din 4 februarie 2025** s-a respins apelul declarat de SRL „Consvitraliu”, s-a admis apelul declarat de SRL „Granit Imobil”, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 4 iulie 2023, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Consvitraliu” împotriva SRL „Granit Imobil” cu *privire la încasarea datoriei* în mărime de 827 489,18 de lei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care, a fost admisă excepția de tardivitate înaintată de SRL „„Granit Imobil” și respinsă acțiunea înaintată de SRL „Consvitraliu” împotriva SRL „„Granit Imobil” cu privire la încasarea datoriei, penalității și compensarea cheltuielilor de judecată ca tardivă, concomitent fiind **anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 martie 2023**. (f.d. 57-63)

Mai mult, **prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 13 mai 2025, menținută prin decizia Curții de Apel Centru din 10 noiembrie 2025**, s-a respins demersul înaintat de reprezentantul reclamantului, SRL „Consvitraliu”, avocatul Loghinescu Petru, privind suspendarea procesul ca neîntemeiat. **S-a admis** demersul pârâtului, SRL „Granit Imobil”, avocatul Sergiu Istrate, privind **scoaterea de pe rol a cererii** de chemare în judecată. Cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Consvitraliu” împotriva SRL „Granit Imobil” cu privire la constatarea valabilității actului cu valoare juridică semnat de ambele părți – actul de verificare al decontărilor pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 19 decembrie 2022, precum și respectiv întreruperii termenului de prescripție urmare a semnării actului de verificare al decontărilor reciproce la situația din 19 decembrie 2022, încasarea datoriei în sumă de 827 489,18 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată, **s-a scos de pe rol în partea în partea pretențiilor înaintate de SRL „Consvitraliu” împotriva SRL „Granit Imobil” cu privire la încasarea datoriei în sumă de 827 489,18 de lei.** S**-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 26 februarie 2025, și anume, sechestru aplicat pe mijloace financiare, bunurile mobile și imobile, ce aparțin cu drept de proprietate SR ” Granit Imobil”, în limita sumei de 827 489,18 lei.**

Corespunzător, în condițiile existenței unei hotărâri definitive, orice măsură de asigurare a acțiunii ar echivala cu o încălcare a principiului securității juridice și puterea lucrului judecat, or, prin măsurile de asigurare, la caz nu se urmărește scopul de a apăra un drept legitim, ci de a obstrucționa executarea deciziei Curții de Apel Centru din 4 februarie 2025, referitor la anularea măsurilor anterioare.

Având în vedere că, prin decizia din 4 februarie 2025 s-au anulat măsurile de asigurare și **s-a stabilit că, acțiunea a fost scoasă de pe rol, nu mai există justificare pentru menținerea sau aplicarea unor noi măsuri de asigurare asupra aceleiași sume,** or, aplicarea acestor măsuri ar fi contrară dispozițiilor legale și ar încălca principiul dreptului la un proces echitabil.

Așadar, decizia definitivă și irevocabilă a Curții de Apel Centru din 4 februarie 2025 a invalidat temeiul pentru solicitarea măsurilor de asigurare asupra sumelor de 827 489,18 de lei, fiind contrar principiilor juridice să se mențină aceste măsuri în condițiile existenței unei hotărâri definitive care le anulează, ceea ce nu justifică soluția instanței de fond de admitere a acțiunii.

În plus, instanța de recurs evidențiază că, deşi au fost anulate măsurile de asigurare prin încheierea din 13 mai 2025, Colegiul civil urmează să verifice legalitatea încheierii contestate, la data emiterii acesteia, 26 februarie 2025.

De altfel, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim și să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtei trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecție anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării echivalează cu încălcarea gravă a drepturilor pârâtului în cadrul procesului civil.

În acest sens, Colegiul civil conchide că, instanța ierarhic inferioară a omis să argumenteze necesitatea instituirii măsurilor de asigurare prin prisma aprecierii pericolului eventualei imposibilități de executare ținut de substanța obiectului acțiunii.

Totodată instanța de recurs remarcă că, legislația procesuală civilă lasă judecătorului posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real și ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamantă.

Astfel, în contextul aplicării măsurilor asiguratorii, Curtea Europeană a subliniat că, atât în procesul penal, cât şi în procesul civil, este importantă demonstrarea existenței riscului întârzierii aplicării măsurii (*periculum in mora*) (*a se vedea DCC nr.55 din 4 mai 2023, § 56; Fabrizio Stefano Piras v. San Marino (dec.), 27 iunie 2017, § 53*).

De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că măsurile provizorii, aplicate în fiecare caz separat examinat de instanța de judecată, țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei pagube ireparabile (Hotărârea Curții Constituționale nr. 31 din 1 octombrie 2013, §72).

Așadar, atunci când există riscul ca o măsură să impună o sarcină excesivă, trebuie să existe anumite garanții procedurale, astfel încât să se asigure că funcționarea sistemului și impactul acestuia asupra drepturilor de proprietate ale

solicitantului nu sunt nici arbitrare, nici imprevizibile (*a se vedea, de exemplu, Džinić v. Croația, 17 mai 2016, § 68*).

În această ordine de idei, Colegiul judiciar notează că, conform art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acțiunii.

Prin urmare, instanța de recurs menționează că, măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Mai mult, asigurarea acțiunii civile este o măsură care implică anumite restricții și imixtiuni în sfera drepturilor pârâtului. Astfel, la caz nu este întrunit caracterul de raționalitate și temeinicie a cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare. Aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii impune limitări serioase în exercitarea drepturilor civile ale persoanei și nu poate fi dispusă în mod expres, având la bază simple afirmații, ci urmează a fi demonstrat efectiv existența riscurilor justificative.

Or, măsura în cauză limitează drepturile patrimoniale fundamentale ale persoanei apărate de art.46 al Constituției Republicii Moldova și art.1 Protocolul 1 CEDO. Măsura sechestrului asupra bunurilor reprezintă o ingerință directă în exercitarea dreptului său de proprietate. Prin urmare, încălcarea de către stat a acestui drept, urmează a fi realizată doar în circumstanțe excepționale, cu asigurarea unui echilibru justificativ între interesele generale ale societății în coraport cu interesele individuale.

Colegiul judiciar accentuează că, în jurisprudența CEDO, principiul egalității armelor semnifică tratarea egală a părților pe toată durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces. Acest principiu-unul din elementele noțiunii mai largi de proces echitabil- impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu „adversarul" ei (*cauza Ankerl contra Suediei, hotarârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost - Huler contra Suediei, hotărârea 1997-I/24 noiembrie 1997*).

În același timp, Colegiul civil reiterează că, pe lângă faptul că scopul măsurilor de asigurare este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, acestea urmează a fi proporționale, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului.

Deci, Colegiul judiciar evidențiază că, reclamanta/intimată SRL „Consvitraliu” nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii, mai ales în condițiile în care există deja o decizie judecătorească definitivă și obligatorie pe același subiect.

Prin urmare, Colegiul civil conchide că, instanța de fond eronat a opinat cu privire la faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare în raport cu SRL „Granit Imobil” ar duce la o situație de imposibilitate a executării unei eventuale hotărâri, or, din actele cauzei se demonstrează contrariul.

Reieșind din faptul că, argumentele recursului declarat de SRL „Granit Imobil” sunt întemeiate, instanța de recurs consideră necesar de a admite recursul, a casa încheierea instanței de fond, soluționând prin decizie problema respectivă, cu respingerea cererii depuse de SRL „Consvitraliu” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare.

În conformitate cu art. 425, 427 lit. c) și 428 ale Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de SRL „Granit Imobil”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 26 februarie 2025 și se soluționează prin decizie problema în fond, prin care:

Se respinge cererea înaintată de SRL „Consvitraliu” cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Nicolae Ghedrovici

Diana Corlăteanu